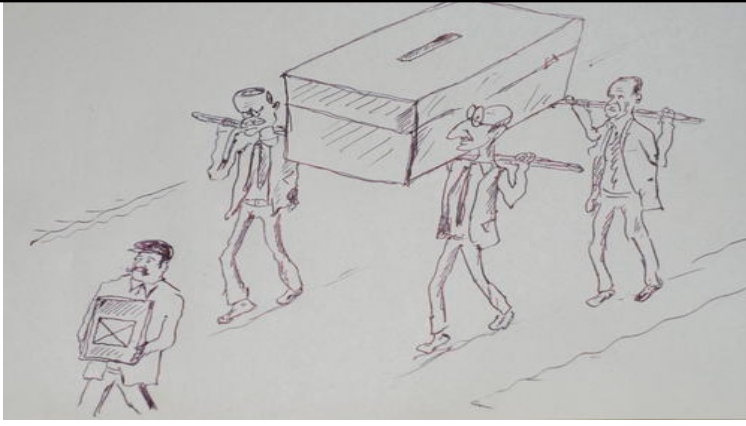

Ehveni Şeri Seçmeye Zorlanmak Gerçek Bir Demokrasi midir?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Salı, 15/07/2014 - 12:11

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Bu portalda yazılarımı okuyan her okuyucu, benim çoğu makalelerimi “Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye !” sloganıyla bitirdiğimi bilir. Bunun nedeni, ülkemizin iki temel sorununa okuyucunun sürekli dikkatini çekmektir. Türkiye aşağı yukarı 65 yıldır her toplumsal konuda emperyalizme bağımlı ve yozlaşmış bir demokrasiye sahip.

Ülkemizdeki demokrasinin yozlaşmış lığı; çok partili bir rejim olduğunu iddia etmesine rağmen, siyasetin az ellerde toplanmasıyla kendisini ifade etmektedir. Bugün Türkiye’de kurulmuş 78 siyasi parti var. Fakat mecliste sadece 4 parti siyaset yapıyor. Bu partilerin ise sadece liderlerinin dediği oluyor. Erdoğan, Kılıçdaroğlu, Bahçeli ve A. Öcalan adına Selahattin Demirtaş ülkemizin siyasetini belirliyorlar. Hele 12 seneden beri ülke siyasetini hemen hemen tek başına RT Erdoğan yapmaktadır.

Ülkemizdeki demokrasinin bu hale gelmesi, Türkiye’mizin 65 yıldır giderek emperyalizme bağımlı ve muhtaç olmasındandır.

Türkiye’deki bir yandan “batı hayranlığı” ile kendisini ifade eden “mandacı” zihniyet, diğer yandan genellikle toplumsal yönetim anlayışını belirleyen “liberalizme” dayanan ideolojisi, hep batı emperyalist kapitalist kaynaklıdır.

Türkiye Cumhuriyeti’nin demokratik rejiminin temellerini M. K. Atatürk’ün öncülüğünde Kuvayı Milliye atmıştır. Erzurum ve Sivas Kongreleriyle örgütlenen Anadolu ve Rumeli burjuvazisi ve halkı 23 Nisan 1920’de TBMM’ni açarak sonradan Cumhuriyet biçiminde kurulacak olan modern Türkiye Cumhuriyeti’nin parlamenter demokratik rejimini kurmuşlardır. Parlamenter demokrasi ile yönetilen bu devletin ilk cumhurbaşkanı olan Mustafa Kemal de 29 Ekim 1923 tarihinde cumhuriyetin ilan edildiği gün meclis tarafından seçilmiştir.

1946 yılında tek partili sistem olan parlamenter demokrasimiz, çok partili sisteme geçmiştir. 27 Mayıs 1960 askeri darbenin getirdiği görece demokratik ortamda 1961 anayasası, ülke demokrasisini

oldukça ileri taşımış, özgürlüklerin sınırı genişletilmiştir.

Fakat emperyalizmin teşvik ve tahrikleriyle TSK'nın komutanları tarafından gerçekleştirilen önce 12 Mart muhtırası ve daha sonra 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle demokrasimiz tamamen yozlaştırılmıştır. Bu gerici darbeler sadece demokrasiyi dejenere etmekle kalmamış; Türkiye'de Neo liberalizmin önünü de açarak Türkiye'yi süratle emperyalist/kapitalist sisteme entegre etmişlerdir.

12 Eylül'e kadar Türkiye; oldukça sosyal, görece demokratik fakat "karma ekonomi" politikasıyla da oldukça içine kapalı bir ülke iken, 24 Ocak kararıyla ülkemiz süratle bir yandan dünyaya açılmış, fakat aynı zamanda emperyalizme mali, ekonomik, teknolojik vs. açılardan bağımlı hale getirilmiştir.

1990'lı yılların başında SSCB ve Doğu Avrupa'da sosyalizmin ve dolayısı ile Varşova Paktı'nın çökmesiyle, komünizme karşı Türkiye'nin güçlü ordusunu kullanan ve dolayısı ile Türkiye'nin iç istikrar ve bütünlüğünden yana olan emperyalist politikalar, bu defa tersine dönerek PKK hareketiyle Türkiye'yi istikrarsızlaştırma politikaları devreye sokulmuştur.

Nihayet emperyalizmin "İlimli İslam" ideolojisi ve Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)nin bir ürünü olarak AKP, 2002 Kasım seçimlerinde Türkiye'de iktidara taşınmıştır. AKP; ülkemizdeki bu yozlaşmış demokrasiyi, BOP 'u gerçekleştirmek için emperyalizm, yerli işbirlikçileri, gerici ve bölücüler adına sonuna kadar kullanmış ve halen de kullanmaktadır.

Önümüzdeki Ağustos ayında, tarihinde ilk defa Türkiye Cumhuriyeti'nde, cumhurbaşkanı meclis yerine doğrudan halk tarafından seçilecektir. "Yeni" Türkiye'nin Cumhurbaşkanını halkın doğrudan seçmesi bile, Mustafa kemal Atatürk'ün kurduğu devlete karşı emperyalist işbirlikçisi, gerici ve bölücülerin temelden bir saldırıdır. Çünkü onların bu seçimle gerçek amacı; Türkiye cumhuriyetini olabildiğince Atatürk'ten uzaklaştırmak, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu temeli olan parlamenter demokrasinin yerine Başkanlık sistemini getirmektir.

Cumhuriyeti kuran parti CHP ve Türk milliyetçiliğini ideoloji yapan MHP ortak bir çatı adayı olarak eski İslam İşbirliği örgütünün sekreteri olan Ekmeleddin İhansan oğlunu aday gösterdiler. Ekmel beyin Atatürk karşıtı olduğu, İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) üzerinden Sünni İslam devletleriyle sıcak ilişkileri olduğu, AKP ile de geçmişte yağlı ballı olduğu vs. gibi özellikleri yavaş yavaş gün ışığına çıkmaktadır.

Onun, emperyalizmin tam da İlimli İslam veya BOP projesine uygun bir aday olduğu ortada. Kaldı ki ülkede hemen hemen hiç tanınmadığı ve Başbakan Erdoğan'ın olağan üstü avantajlı oldu bir yarışta peşinen seçimi kaybedeceği de belli. Yani bu demektir ki CHP ve MHP bilerek ve isteyerek Başbakan Erdoğan'ı köşke çıkarıyorlar.

CHP eski Genel Başkanı Deniz Baykal'ın ima ettiği gibi acaba bu bir "Kurnazca Politika" olamaz mı?

Örneğin, Başbakanı köşke çıkarıp, AKP'yi Erdoğan'dan ayırıp yıkma politikası gibi? Niye olmasın? Ancak hesaplar tutar mı? Bu politika ülkemiz geleceği bakımından çok büyük bir risk değil mi?

Cumhurbaşkanlığı Seçiminin üçüncü adayı olan Selahattin Demirtaş, BDP/HDP' nin adayı olarak ayrılıkçı etnik şoven Kürt hareketini temsil ediyor. Bilindiği gibi AKP-PKK ortaklığı sürüyor, bu ortaklıkta da BDP/HDP aktif rol üstleniyor. Ortaklığın amacı, PKK'nın ateşkesine karşılık, Doğu ve Güneydoğu illerinde PKK ve yandaşları fiili özerklik inşa edebilmesidir.

Başbakan Erdoğan BOP eş başkanı, emperyalist bu projenin bölgemizdeki baş aktörlerinden biri. PKK'nın bir yandaşı olarak adaylardan Selahattin Demirtaş ta BOP 'un dinamik güçlerinden diğer bir aktördür. Aynı şekilde Ekmel bey de yıllarca İİT' da Suudi Arabistan, Kuveyt, Katar, Türkiye gibi Sünni İslam devletlerini bölgede temsil etmiştir. BOP 'un gerçekleştirilme stratejisi ise İslam dünyasında Sünni-Şii çatışmasına (mezhep kutuplaşmasına) dayandığı düşünülürse, eğer seçilirse -ki bu çok az bir ihtimaldir- Ekmel bey'in ileride bu projede üstleneceği görevler ortadadır.

Sonuçta her üç cumhurbaşkanı adayı da BOP'un gerçekleştirilmesi için seçilmiş adaylar olduğu çok açıktır. Seçimlerde % 90 oy alan siyasi partilerden AKP, CHP, MHP, DSP, DP,BTP, BDP ve HDP bu adayları aktif desteklediklerini açıkladılar.

Ülkemizdeki sağ, merkez ve hatta sosyal demokrat partiler emperyalist/kapitalist sistemin temel ideolojinin bir ürünü olan bu politikaları desteklerken cumhurbaşkanlığı seçimine sol, komünist ve ulusalcı partiler, çok daha farklı açılardan yaklaşmaktadırlar.

Örneğin aday belirlemede CHP ve MHP'nin ortak çatı adayı olarak Ekmeleddin İhsanoğlu ismine şiddetle karşı çıkan İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek şimdi birden bocalamaya başladı.

Perinçek, seçime **"boykot"** çağrısına *"önderlikten vazgeçmek"* ve *"iktidar savaşının dışında durmak"* olur gerekçeleriyle karşı çıkarken, ancak hiçbir adayı da desteklemeyerek büyük bir çelişkiye düşmektedir. *"Ekmeleddin İhsanoğlu'nu aday gösterdikleri gün, Tayyip Erdoğan'ı Köşkbaşkanı seçtiler"* diyen Perinçek, ona göre sonucu belli olan bu seçimi, buna rağmen *"Seçmen boykot etmesin, boş oy vermesin!"* diyebilmekte ve seçime katılacak olan seçmene de *"Hiçbir adaya da oy vermeyelim!"* önerisinde bulunmaktadır. Perinçek neden bu kadar açık bir çelişkiye düşüyor? Çünkü, bence Perinçek bir kurnazlıkla, seçim sonrası ister istemez boykotçulara yönelecek olan *"Siz boykotçular yüzünden diktatör Erdoğan seçildi!"* eleştirisinden peşinen kaçmak çabasında.

Öte yandan iki aydır parti içi tartışmalar nedeniyle bir kriz yaşayan ve hatta 13 Temmuz tarihinde iki ayrı yerde iki ayrı grup tarafından iki ayrı kongre yapan ve ayrı ayrı yaptıkları genel kurullarda farklı parti organları seçen Türkiye Komünist Partisi, bu konuda en mantıklı ve en doğru duruşu sergiliyor.

İlginç olan, her iki grup ta aşağı yukarı aynı görüşler: Cumhurbaşkanı seçiminin boykot edilmesi!

12. Kongre başlığı altında toplanan grup *"cumhurbaşkanlığı seçimlerine yönelik boykot kampanyası başlatma"* kararı alırken, "Atılım Kongresi" başlığı ile genel kurul toplantısı yapan diğer grup ise cumhurbaşkanlığı seçimlerini gayri meşru olarak niteleyerek, bu seçimi AKP iktidarına *"meşruiyet sağlama çabası"* olarak değerlendirmiştir. Atılım Kongresi 12. Kongre gibi yegâne seçeneğin "seçimi" reddetmek olduğuna karar vermiştir.

Aslında mesele çok basit bir demokrasi meselesidir. Yapılacak olan seçim, hangi ortamda ve hangi koşullarda yapılırsa yapılsın, seçmenin özgür iradesiyle yapılıp yapılmadığı ile doğrudan ilgili bir meseledir.

Seçmene "ölümü gösterip sıtmaya razı etmek" demokratik midir? Belli bir adayı dayatmak, hatta seçmene şantaj yapmak demokratik bir yöntem midir?

Diyeceksiniz ki *"Ekmeleddin İhsanoğlu'nu seçmezseniz, o zaman diktatör Erdoğan'ın seçilmesinden siz sorumlusunuz!"* Bu bir şantaj değil midir? Bu bir seçim dayatması sayılmaz mı? Ne diyor Cumhuriyeti kuran, fakat sonradan sosyal demokrat olan parti CHP'nin lideri Kılıçdaroğlu?

"Ama tatilcileri anlamak da zorlanıyorum. Her kuruşun hesabının sorulmasını istiyorsan, senin hayatına birisi gelip müdahale etmesin diye düşünüyorsan, sandığa gideceksin, şakası makası yok Ekmeleddin İhsanoğlu'na oyunu vereceksin. Adam gibi tıptı tıptı sandığa gideceksiniz, demokrasinin gereğini yapacaksınız. Masalarda oturup ben oy kullanmayacağım diye ahkâm kesmek demokrasiye inanmamaktır. Bir gün gelir sizin tatil yapmanız da engellenir."

Breh breh demokrasi havarisine bak!

Sen seçmenin karşısına; emperyalist işbirlikçisi, dinci gerici, oldukça kurnaz, demagoji ustası, laf cambazı, yalancılıkta saptırmada, çarpıtmada şampiyon, oldukça zengin, Başbakanlık yaptığı devletin bütün imkanlarını sonuna kadar kullanabilen, tecrübeli bir adayın karşısına hiç tartışmadan, konuşmadan, kimseye danışmadan, birilerinin kulağına fısıldadığı hiç tanınmamış bir adayı koy, ondan sonra da "Seç bunu!" de. Gerekçen ne? *"Sen onu seçmezsen, Erdoğan kazanır!"* imiş!

Bu nedir? Bu seçmene karşı dayatma değilse, şantaj değilse nedir? Bu mudur Kılıçdaroğlu'nun anladığı demokrasi? Seçim ancak; seçmenin özgür iradesiyle gerçekleşirse, o zaman gerçek bir demokratik seçimdir!

Unutmayalım; 12 Eylül'ün yozlaştırdığı çarpık ve yoz demokrasiden sadece Erdoğan faydalanmıyor! Parti liderlerinin hepsi de faydalanıyor! Kılıçdaroğlu da bunlardan biri değil mi?

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (09/05/2024 - 16:41 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/ehveni-seri-secmeye-zorlanmak-gercek-bir-demokrasi-midir>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>